

L'avenir del teatre

per J. B. XURIGUERA

Acabem de llegir uns comentaris de Jacques Brosse, que no han fet més que corroborar unes impressions que nosaltres ja teníem. Des de feia dies anàvem pensant en el problema del teatre en tant que espectacle de l'avenir, i en l'interés i la participació que les noves generacions li reserven avui.

Brosse no parla del teatre. Això és una cosa nostra. Però diu, en canvi, que l'abundància d'illustracions que ens ofereix la vida actual, tan en el cinema com en tota mena de publicacions i fins a la T.V., obsessiona els nostres esperits i ha arribat a esdevenir per les multituds un aliment primordial, l'únic algunes vegades que pugui assimilar.

Potser no ens hem fixat prou bé en la importància que la fotografia ha adquirit en la nostra vida. Avui ja no es comprèn la notícia freda de qualsevol esdeveniment donada en unes ratlles, o el reportatge limitat al text. Avui les multituds es nodreixen d'illustracions. Les grans revistes que apareixen en tot el món, donen llurs informacions a través de fotografies. N'hi han que només dediquen les pàgines a la il·lustració, oblidant per complet el text que acostumava a acompanyar-les.

Tot això ha constituït un procés ben concret i fàcil d'estudiar. Si alguna vegada ens escau de fullejar les grans publicacions del primer quart del nostre segle, veurem que hi abunden els articles, estudis, contes, poesies i reportatges. Algunes vegades un dibuix, i després unes fotos venien a il·lustrar el text, però només n'eren un complement. Avui, en canvi, la fotografia abunda i domina pertot.

Molt fàcilment en treurem la conseqüència que la multitud no llegeix, que la vida moderna no permet passar-se una hora llegint un estudi i que amb les fotos la informació és més ràpida i, segons alguns criteris, més exacta.

I, no obstant, res més lluny de la realitat. Les il·lustracions estaven, fins avui, reservades als infants, als que no sabien llegir. Però ens sembla un perill molt greu que les noves generacions nodreixin llur esperit només amb fotografies. Una cultura formada amb aquest sol element, serà necessàriament incompleta i falsa.

Què hi farem! Pobra Humanitat abocada en aquest perillós camí, que l'allunya de l'anàlisi i l'estudi, dels llibres i del pensament!

* * *

El teatre pot salvar el món d'aquest perill. El teatre és també una imatge, però l'única que és real i viva. No és falsa ni mecànica, sinó que és la reproducció més aproximada de la vida humana, l'única que fa perdurar els sentiments i les passions, les lluites del cor i de l'ànima.

El teatre té una força poderosa damunt de les multituds, més encara que tot el que pot presentar el paper, lletres o imatges, perquè el teatre és la paraula viva i manté la presència de l'home, amb tots els elements que li són propis.

L'home no podrà mai prescindir del teatre. Ho hem vist a través dels segles. Tots els temes hi caben. És l'espectacle per excel·lència, i el millor vehicle d'informació i de cultura humana que entra directe a la nostra ànima.

El cinema, tot i ésser un element de progrés i civilització innegable, no arribarà mai a posseir els valors autèntics del teatre, perquè aquell és fotografia i per tant ficció i falsedat.

El teatre ha estat el primer espectacle de la Humanitat, segueix éssent encara el que ofereix més qualitats humanes i seguirà éssent-ho en l'avenir.

Considerem-nos satisfets, doncs, de treballar pel teatre, que és igual a dir que no ens hem separat de l'home, la més elevada creació del món on vivim.